

Gépjármű ingyenesen, rövid időre történő, határokon átnyúló kölcsönbe adása keretében a nemzeti regisztrációs adót a gépjármű használatának időtartamától függően kell kiszámítani

Az uniós joggal ellentétes az ilyen adó, ha ezt teljes egészében és feltétel nélkül szedik be e gépjármű első belföldi használata során, amennyiben a szóban forgó járművet nem túlnyomórészt az e területen történő állandó használatra szánták, vagy ténylegesen nem így használják

Hollandiában regisztrációs adót („szm-adó”) kell fizetni a személygépkocsik és motorkerékpárok után nyilvántartásba vételük alkalmával. Amennyiben e gépjárműveket vagy motorkerékpárokat valamely más tagállamban vették nyilvántartásba, és egy Hollandiában lakóhellyel rendelkező állampolgár rendelkezésére bocsátották ingyenesen, ez az adófizetési kötelezettség a hollandiai közúthálózatnak e gépjárművel való első használatkor keletkezik.

L. A. C. van Putten és P. Mook Hollandiában lakóhellyel rendelkező holland állampolgárok. L. A. C. van Putten apja Belgiumban nyilvántartásba vett személygépkocsiját használta időszakosan magáncélokra, P. Mook pedig Németországban lakó egyik családtagjától kapta kölcsön a személygépkocsit. G. Frank Hollandiában lakóhellyel rendelkező német állampolgár. Németországban lakó barátjának személygépkocsiját használta.

Egy ellenőrzés során a holland adóhatóság képviselői megállapították, hogy L. A. C. van Putten, P. Mook és G. Frank más tagállamokban nyilvántartásba vett személygépkocsikat kaptak kölcsönbe és azokat a holland közúthálózaton anélkül használták, hogy megfizették volna az szm-adót. Újabb ellenőrzés során ugyanilyen körülmények között állították meg őket, és a holland adóhatóság L. A. C. van Puttent 5955 euró, P. Mookot 1859 euró, G. Frankot pedig 6709 euró összegű adó megfizetésére kötelezte.

Mivel az e határozatokkal szemben benyújtott panaszukat az adóhatóság elutasította, a holland bíróságokhoz fordultak. Az utolsó fokon eljáró Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága) azt kérdezi a Bíróságtól, hogy az szm-adó – amely nem veszi figyelembe a kölcsönkapott gépjárműnek a holland közúthálózaton történő használata időtartamát, és amelyet anélkül vetnek ki, hogy a személyek ezen adó alóli mentességhez vagy annak visszatérítéséhez való jogot érvényesíthetnének – összeegyeztethető-e az uniós joggal.

A Bíróság először is megállapítja, hogy valamely gépjármű ingyenesen, rövid időre történő, határokon átnyúló kölcsönbe adása az EK 56. cikk szerinti tőkemozgásnak minősül.

A Bíróság ezt követően arra emlékeztet, hogy a gépjármű-adóztatásra vonatkozó szabályokat az Unió szintjén nem harmonizálták, a tagállamok így ezen a területen az uniós jog tiszteletben tartásával szabadon gyakorolhatják adóztatási jogukat.

A holland szabályozásból az következik, hogy valamely, nem Hollandiában nyilvántartásba vett gépjármű ingyenesen, határokon átnyúló használatra történő kölcsönbe adásának keretében az szm-adó alanya az a személy, aki a gépjárművel ténylegesen rendelkezik, ami az ilyen jellegű kölcsönbe adás adóztatásához vezet. Ezzel szemben az ugyanilyen jellegű kölcsönbe adás nem tartozik ezen adó alá, amennyiben Hollandiában nyilvántartásba vett gépjárműről van szó. A Bíróság úgy ítéli meg, hogy ez, a kölcsönadott gépjármű nyilvántartásba vételének állama szerinti

eltérő bánásmód a gépjárművek határokon átnyúló kölcsönbe adását kevésbé vonzóvá teszi, következésképpen a tőke szabad mozgása korlátozásának minősül.

Végül a Bíróság azt vizsgálja meg, hogy a Hollandiában lakóhellyel rendelkező azon személy helyzete, aki az e tagállamban nyilvántartásba vett, ingyenesen rendelkezésére bocsátott gépjárművet használ a holland közúthálózaton, objektív módon összehasonlítható-e a Hollandiában lakóhellyel rendelkező olyan személy helyzetével, aki ugyanezen körülmények között valamely más tagállamban nyilvántartásba vett gépjárművet használ. E tekintetben a Bíróság megállapítja, hogy bár kétségtelen, hogy a Hollandiában nyilvántartásba vett járművek tulajdonosai már megfizették az szm-adót a gépjárműnek a holland gépjármű-nyilvántartásba történő felvétele során, e járműveket túlnyomórészt a hivatkozott tagállam területén történő állandó használatra szánják, vagy ténylegesen így használják.

Az állandó ítélezési gyakorlat értelmében a tagállamok akkor vethetnek ki regisztrációs adót a valamely más tagállamban nyilvántartásba vett gépjárművekre, ha e járművet túlnyomórészt a területükön történő állandó használatra szánják. Márpedig a jelen ügyben az érintett személyeknek az szm-adó teljes összegét meg kellett fizetniük, anélkül hogy figyelembe vették volna az érintett gépjárművek használatának időtartamát, és anélkül hogy a szóban forgó gépjárművek használói az adó alóli mentességhez vagy annak visszatérítéséhez való jogot érvényesíthettek volna, mindazonáltal a Bíróság elé terjesztett iratokból nem következik, hogy ugyanezen járműveket túlnyomórészt Hollandia területén történő állandó használatra szánták, vagy ténylegesen így használták.

A Hoge Raad feladata a kölcsönök időtartamának és a kölcsönadott gépjárművek tényleges használata jellegének értékelése. Amennyiben a nem Hollandiában nyilvántartásba vett járműveket túlnyomórészt Hollandia területén történő állandó használatra szánták, vagy ténylegesen így használták, a Hollandiában lakóhellyel rendelkező és ilyen járművet ingyenesen használó személlyel, illetve az olyan személlyel szembeni eltérő bánásmód, aki azonos feltételek mellett az e tagállamban nyilvántartásba vett járművet használ, valójában nem áll fenn, mivel ez utóbbi, túlnyomórészt Hollandia területén történő állandó használatra szánt járműre már kivetették az szm-adót a Hollandiában történő nyilvántartásba vételekor. E körülmények között az szm-adónak a nem Hollandiában nyilvántartásba vett járműveknek a holland közúthálózaton történő első használata alkalmával való kivetése az adónak a gépjármű Hollandiában történő nyilvántartásba vételekor való kivetéséhez hasonlóan igazolható, amennyiben a szóban forgó adó figyelembe veszi a gépjármű értékcsökkenését ezen első használatbavétel időpontjában. Ezzel szemben, amennyiben a járműveket nem túlnyomórészt Hollandia területén történő állandó használatra szánták, vagy ténylegesen nem így használják, ténylegesen eltérő bánásmód áll fenn, és a szóban forgó adóztatás nem igazolható.

A Bíróság tehát azt a választ adja, hogy az uniós joggal ellentétes valamely tagállam olyan szabályozása, amely azon lakosait, akik valamely más tagállamban nyilvántartásba vett gépjárművet ez utóbbi tagállam lakosától vettek kölcsön, a közúthálózat használatának megkezdésekor olyan adó teljes összegének megfizetésére kötelezi, amelyet szokásosan a járműveknek az előbbi tagállamban történő nyilvántartásba vételkor kell megfizetni, anélkül hogy figyelembe venné e jármű használatának időtartamát, és anélkül hogy e személyek ezen adó alóli mentességhez vagy annak visszatérítéséhez való jogot érvényesíthetnének, amennyiben ugyanezen járművet nem túlnyomórészt az első tagállam területén történő állandó használatra szánták, vagy ténylegesen nem így használták.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106